

Βιογραφία

Γεννήθηκε το 1786 και καταγόταν από την Κεφαλλονιά, και πιο συγκεκριμένα από τη [Σάμη](#).

Ήταν κοσμοκαλόγερος, ησυχαστής στο μοναστήρι του Μεγάλου Σπηλαίου. Υπήρξε παθιασμένος ιεροκήρυκας.

Είχε υψηλή μόρφωση και ήταν δραστήριος υπέρ της ανεξαρτησίας των Ιονίων νήσων. Εξορίστηκε γι' αυτή του τη δράση από τους Άγγλους τόσο στα [Κύθηρα](#) όσο και στους Βαρδιάνους της Κεφαλλονιάς. Το 1840, όταν απελευθερώθηκε, πέρασε στην Πάτρα και από εκεί κατέφυγε στην Μονή του [Μεγάλου Σπηλαίου](#), με την οποία διατηρούσε στενές σχέσεις. Έχοντας ως ορμητήριο το [Μέγα Σπήλαιο](#), έκανε αρκετές περιοδείες στην Πελοπόννησο κηρύττοντας. Το περιεχόμενο των κηρυγμάτων του, εκτός των άλλων, ήταν μια οξεία κριτική εναντίον των πολιτικών και κυρίως εναντίων των αγγλόφιλων. Κατέκρινε τις " κυβερνητικές διώξεις " εναντίον του μοναχισμού και επέκρινε τον ξενόφερτο τρόπο ζωής ως υπεύθυνο για την αλλοίωση του ορθόδοξου φρονήματος.

Σύμφωνα με τον Κοσμά Φλαμιάτο, η Αγγλία εκμεταλλεύτηκε τον απελευθερωτικό αγώνα του 1821 και, με τη συμμετοχή του Κλήρου σε αυτόν, επεδίωξε "ίνα διεγείρη την παγκόσμιον, ει δυνατόν, περιφρόνησιν, μίσος, αποστροφήν και συνωμοσίαν κατά του Κλήρου, τόσον την εκ των Αρχών, όσον και την εκ του λαού. Δι' αυτόν τον σκοπόν προς τοις άλλοις εκίνησεν εμμέσως εις τους αρχηγούς της Φιλικής Εταιρείας και εισήχθησαν εν αυτω ο Οικουμενικός Πατριάρχης, πολλοί Επίσκοποι και άλλοι εκ του Κλήρου της Ανατολής, και εφάνησαν τινες εξ αυτών οπλοφορούντες εις το στάδιον του κατά των Οθωμανών πολέμου, φαινόμενον όλως μοναδικόν, αλλόκοτον και αποτρόπαιον, εις την Ορθόδοξον Εκκλησίαν...".

Όταν αποκαλύφτηκε τον Ιούνιο 1839 η ύπαρξη της **Φιλορθόδοξης Εταιρείας**, η οποία ήταν οργανωμένη σύμφωνα με τα πρότυπα "κρυφών" εταιρειών της εποχής, ο Φλαμιάτος "αναδείχθηκε ίσως στην πιο δραστήρια και ηγετική φυσιογνωμία της". Βρέθηκαν λ.χ., ύστερα από έρευνα των αρχών, επιστολές του Φλαμιάτου προς τα μοναστήρια του Μεγάλου Σπηλαίου και του Αγίου Αθανασίου [Φίλιων Καλαβρύτων](#), τα οποία ανήκαν στη Φιλορθόδοξη Εταιρεία. Η Φιλορθόδοξη Εταιρεία κατηγορήθηκε για συνωμοτική δράση, και έγινε σχετική δίκη επ' αυτού το 1840, χωρίς ωστόσο να σταματάει η δράση κάποιων μελών της και αργότερα.

Το 1842 έρχεται σε επαφή στην Πάτρα με τον Κωνσταντίνο Οικονόμο των εξ Οικονόμων, μέλος της Φιλορθόδοξης Εταιρείας, ενώ γνώρισε και τον ιεροκήρυκα Ιγνάτιο Λαμπρόπουλο.

Μεταξύ 1845-1848 αναφέρεται ότι διδάσκει "ελληνικά γράμματα" στην [Πάτρα](#) και ότι είχε πολλούς μαθητές.

Μετά τη δίκη για την συνωμοσία της Φιλορθόδοξης Εταιρείας το 1840, ο Φλαμιάτος ξαναεμφανίζεται στην Πάτρα το 1847 να αναβιώνει την εταιρεία. Φέρεται ότι ήταν

αρχηγός της στην Πάτρα. Στην [Πάτρα](#) το 1849 φαίνεται να εξέδωσε αρχικά τα φυλλάδιά του *Ερμηνεία των χρησμών του Αγαθαγγέλου και Φωνή ορθόδοξο*.

Η πεποίθησή του ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία διερχόταν κίνδυνο ήταν " ισχυρή " και επηρέασε την διδασκαλία του [Παπουλάκου](#). Ήταν τρόπον τινά από τους πνευματικούς δασκάλους του. Η δράση τους υπήρξε παράλληλη, η διδασκαλία τους έμοιαζε και ήταν εμφανής η επίδραση του Φλαμιάτου στον Παπουλάκο.

Η αναβίωση της Φιλορθόδοξης Εταιρείας στην Πάτρα με μέλη τους Φλαμιάτο, Παπουλάκο και Κωνσταντίνο Οικονόμο των εξ Οικονόμων έμεινε γνωστή ως η "Καλογηρική Συνωμοσία".

Εικάζεται ότι οι πολιτικές επιδιώξεις τόσο του Φλαμιάτου όσο και του [Παπουλάκου](#) ότι ήταν "αόριστες και συγκεχυμένες".

Εξαιτίας των κηρυγμάτων πολιτικοκοινωνικής διαμαρτυρίας του, μετά την περιοδεία του Παπουλάκου στην Πελοπόννησο το 1852 και την άρνηση του δευτέρου να παραδοθεί, κατόπιν των επεισοδίων στη Λακωνία, ο βασιλιάς [Όθωνας](#), θεωρώντας οργανωμένη εξέγερση τη δράση του Παπουλάκου, διέταξε να συλλάβουν τον Κοσμά Φλαμιάτο, τον Ιγνάτιο Λαμπρόπουλο και εκατόν πενήντα ακόμη " συνωμότες ", λαϊκούς, ιερείς και καλογέρους από διάφορα μοναστήρια και ιδίως από αυτό του Μεγάλου Σπηλαίου, ως αρχηγούς ανταρσίας, καθότι μέλη της Φιλορθόδοξης Εταιρείας.

Συνελήφθη στη Λακωνία. Φυλακίστηκε, όπως και ο [Παπουλάκος](#), στις φυλακές "Αράπη" του Κάστρου του Ρίου, το διάστημα 27 Ιουλίου 1852-Ιούνιος 1853 και περίμενε να δικαστεί στην Αθήνα. Έγινε μία μεταγωγή του στην Αθήνα, αλλά επέστρεψε στη φυλακή του Κάστρου Ρίου λόγω αναβολής της δίκης. Η δίκη του εντέλει ματαιώθηκε και τον έστειλαν " προς σωφρονισμόν εκκλησιαστικόν " σε μοναστήρι στην [Ανδρο](#), όπου και πέθανε.

Κατά μία άποψη, ο Φλαμιάτος εκάρη μοναχός όντας φυλακισμένος, λίγο πριν πεθάνει, και δηλητηριάστηκε στις φυλακές του Κάστρου Ρίου από αγγλόφιλους. Αναφέρεται ως έτος θανάτου του το 1852